

vaše

dvojka

NOVINY ODS PRAHY 2

PROSINEC / 2014

Stránka pro všechny, kteří žijí, pracují či se zajímají o dění v Praze 2

Žijeme dvojkou

„Na Štěpána bez Štěpána“ aneb revoluční Vánoce 1989

Vždycky se říká, že nejkrásnější Vánoce mají děti, těší se na Ježíška, těší se na dárky, těší se na překvapení a na tu tajemnou atmosféru vánočních svátků.

Pro mě nejkrásnější Vánoce byly a navždy zůstanou Vánoce 1989. To jsme již měli rodinu a naše dvě malé předškolní dcery se už v říjnu začaly zvědavě ptát a vyzvídat. Asi již něco o Ježíškovi tušily, ale nás to zatím nechávalo v klidu a hru jsme hráli dále. Nebo ony hrály hru s námi? To již nevím. Zato vím zcela jistě, že ten nejtajemnější svátek byl náhle 17. listopadu odsunut někam do vzdálené budoucnosti. Všichni jsme rychle začali v rodině, s přáteli, na pracovištích i na náměstích řešit tady a teď. V pátek byla demonstrace na Národní třídě, v pondělí vypukla stávka vysokých škol a najednou nic neplatilo, nic nebylo tak jako dříve. V pondělí jsme na pracovišti místo normální práce probírali páteční masakr na Národní třídě, začali jsme psát petice, zahájili jsme jednání s prokomunistickým ředitelem a najednou na dárky nebyl čas. Můj pocit z té doby je, že jeden rok v komunistickém bezčasí byl stejně dlouhý jako jeden den v listopadovém období. Dárky nějak přicházely samy a zasloužili se o ně mnozí, jejichž jména jsme nesměli tehdy ani vyslovit.

V předvečer svátku sv. Mikuláše už naše holčičky zpívaly překvapenému Mikulášovi, čertům a andělům Vaculíkovy písničky, které zněly u nás doma již od léta, takže je dokonale uměly. Takto Ludvík Vaculík upravil Tluče bubeníček:

„Tlučou esenbáci, tlučou na záda,
každého, kdo o to správně požádá.
Za Jakeše, za Štěpána, za Hofmanna,
za Fojtíka,
hola hola hej, každý utíkej.“

Kupodivu tuhle písničku uměla najednou spousta dalších dětí a rodičů – našich kamarádů, a všichni s chutí zpívali i druhou sloku:

„Už jdou ti dobráci, už jdou na buben,
my jim za tu práci krásně zahudem.
Za maminku, za tatínka, za Mařenku,
za Martínka,...
hola hola hej, nikdo nemeškej.“

Tatínek s maminkou zatím namísto shánění dárků běhali po náměstí a s jiskrou v oku a s nadějí v hlase vyřvávali „Na Štěpána bez Štěpána“, často spolu s oběma holčičkami. Těm se to začalo líbit, takže skoro na každou akci jezdily s námi a nadšeně se přidávaly svými dětskými hlasy: „Televize lže, jako když Rudé právo tiskne“. Nedávno jsem se obou dospělých dcer ptal, co si z adventního času 1989 pamatují a mnoho toho nezbylo. Ale ta atmosféra soudržnosti, napětí, ale postupně stále více i euforie, byla tehdy zcela hmatatelná.

Příjemné prožití
vánočních svátků
a hodně štěstí a zdraví
do nového roku
přeje ODS Praha 2

ODS Praha 2

Leč nejen revoluce, ale i rodina si žádá své. Takže jsme museli honem nakoupit nějaké dárky. Jenže stal se další pro mě tehdy nepochopitelný zázrak. Najednou jsem stál před výlohou tehdejšího knihkupectví bratří Čapků v Jugoslávské a nevěřil jsem

svým očím. Zprava ve výloze krásné nové knížky Vaculíka, Klímy, Kundery, zleva se na mě přes sklo výlohy dívají tituly od Kriseové, Hrabala, Škvoreckého a mnoho dalších knížek od autorů, jejichž jména jsem znal pouze z Hlasu Ameriky. Jenom zlomek těch vynikajících knížek jsem měl tehdy šanci číst. Někdy jsem od kamarádů dostal vydání staré knížky ze 60. let nebo jsem se výjimečně dostal k osahanému strojopisu, který jsem musel přečíst přes noc, protože zítra již

text měl číst někdo další. A pak jsem vešel do Supraphonu. V krámě hrál Karel Kryl z desky Bratříčku, zavírej vrátka. Najednou na celou prodejnu zní písničky, které jsme ještě v létě hráli okolo táboráku a úkosem jsme se dívali okolo sebe, jestli tam někdo neposlouchá. A co je k nevíře, já mohu jít a tu desku si koupit. Jen tak, bez fronty, bez protekce, prostě koupit.

Asi nejsem sám, kdo zažíval nakupovací euforii i beznaděj současně. Na jednu stranu jsem najednou chtěl koupit fantastické desky a všechny ty skvělé knížky od skvělých autorů, které jsme nemohli číst, na druhou stranu, rodinný rozpočet byl značně omezený.

Na Štědrý den jsme si s celou naší širokou rodinou hlavně vyprávěli o současnosti, kam se bude vyvíjet nová politická situace, jaké budou dny příští. A nejkrásnější dárek jsem já i mnoho ostatních

(pokr. na str. 2)

Vážení spoluobčané městské části Praha 2, rád bych Vám jménem celé ODS Praha 2 srdečně poděkoval za podporu a počet mandátů, které jste nám svěřili v říjnových komunálních volbách. Síla těchto mandátů je pro nás velikou odměnou za dosavadní dlouholetou práci pro Prahu 2, ale také obrovským závazkem pro následující čtyři roky. Pevně věřím, že Vaši podporu neprohospodaříme a s Vaší důvěrou budeme zacházet zodpovědně. Tato myšlenka byla naší hlavní prioritou v povolebních týdnech, kdy probíhalo vyjednávání o budoucí koalici.

Po složitém období voleb a časech vyjednávání se na Vás obracím jako jeden z představitelů vzniklé koalice v čele s ODS na naší Praze 2. Nejen k mé velké radosti, ale doufám, že především k spokojenosti Vás voličů, našich uvědomělých držitelů suverenity na Praze 2, se nám podařilo sestavit koalici, která představuje největší možný odraz Vašich preferencí. Tedy představy o tom, kdo a v jakém poměru, by se měl podílet na správě a vedení MČ Prahy 2.

Věřte mi, nebyl to lehký úkol, a proto musím ocenit odvalu, elán, energii a diplomacii, kterou všichni zúčastnění do těchto vyjednávacích procesů vložili s cílem co nejlépe vyhovět voličské vůli. Věřím, že koalice, která vznikla, je sestavená na pevném základě a bude se o Prahu 2 „starat“, jak nejlépe dokáže. Přesně tak, jak je a bylo vždy zvykem v našem dlouhém společném „občansko-oděskovém“ soužití, se kterým, soudě podle volebních výsledků, jste jako občané Prahy 2 téměř nejspokojenějšími voliči naší strany na území hlavního města Prahy.

Ale dost o politice. Především bych Vám chtěl za sebe i za celou ODS Praha 2 všem popřát co nejkrásnější prožití vánočních svátků. Městská část pro Vás připravila mnoho zajímavých akcí, na kterých se můžete naladit na vánoční čas. Již nyní můžete navštívit vánoční trhy na náměstí Míru a Tylově náměstí, kde se spolu můžeme i potkat. Setkávat se můžeme jako spoluobčané i v čase, kdy lidé, pokud je to možné, tráví sváteční chvíle s rodinou a se svými blízkými v krásném prostředí naší Prahy 2.

Krásné dny rozjímání a setkávání přeje

Jan Korseska
radní MČ Prahy 2

Vánoční trhy na dvojce: denně až do Štědrého dne, 10–19 hodin na nám. Míru a Tylově náměstí

(pokr. ze str. 1)

„Na Štěpána bez Štěpána“

dostal 29. prosince 1989. Ten den Federální shromáždění pro mladší, to byl komunistický „taky“ parlament) zvolilo pana Václava Havla prezidentem mé vlasti, mé země. 350 kovaných komunistů, z nichž jenom ti nejstrašnější již byli nahrazeni, jednomyslně zvedlo ruku pro člověka, který byl jejich arcipřítel. Komické, nepochopitelné, revoluční. My jsme stáli u televize a nadšeně to sledovali v přímém přenosu.

Prezident Havel v krátkých kalhotách provedl slavnostní přehlídku Hradní stráže a pak odešel do katedrál sv. Víta, kde arcibiskup Tomášek sloužil na jeho počest slavnostní Te Deum.

Nikdy nejde vysvětlit cizincům, kteří to nezažili, to nadšení, tu atmosféru, to vzájemné porozumění, které v adventním období 1989 bylo mezi lidmi. Před každými Vánocemi, když nás masírují reklamy zprava a zleva a my běháme a hledáme v té obrovské nabídce něco, čím bychom potěšili své blízké, si vždycky vzpomenu na dobu před 25 lety. Tehdejší Vánoce byly zcela jistě z hlediska darů, z hlediska hojnosti mnohem chudší, ale z hlediska lidské společitosti a společné prožitého času to bylo, nepochybně nejen pro mě, jedno z nejsilnějších vánočních období.

Od těch dřívějších komunistických svátků se také odlišovaly prvním tím, že slovo Vánoce jsme opět začali psát s velkým V.

Přeji všem lidem, aby v jejich budoucím životě alespoň na okamžik zažili ten pocit dokonalého štěstí a souznění, jako jsme zažívali my, kteří jsme tehdy zpívali na náměstích Modlitbu pro Martu, nebo jaký jsme prožívali při volbě prvního porevolučního prezidenta.

Radim Perlin
zastupitel MČ Prahy 2

Ježíšek, Santa Claus, děda Mráz

Většina Čechů s nelibostí sleduje pokusy Santa Clause o zabydlení v našich zemích a poněkud se obává, aby nechtěl převzít roli našeho Ježíška. Koneckonců, není to tak dávno, co se o to pokoušel jistý děd jménem Mráz. Ale ani ten náš „český“ Ježíšek k nám nechal od nepaměti. Tato postava, přinášející vánoční dary, se poprvé objevila v 16. století v období reformace. Tehdy docházelo k vymýcení kultu světců a významný představitel reformace Martin Luther se zasadil o potlačení kultu sv. Mikuláše, který do té doby obdarovával děti v německých i v našich zemích. Proces změny samozřejmě probíhal pomalu i v protestantských oblastech a v těch katolických ještě pomaleji. Na územích s evangelickým vyznáním byl vánočním dárce Weihnachtsmann (dosl. vánoční muž), zatímco v katolickém prostředí to byl Christkind (Ježíšek). Úplné rozšíření tradice nadikly na Štědrý večer trvalo několik století.

Milí obyvatelé Prahy 2, jsme velmi rádi, že jste nám znovu dali svou důvěru a že i tyto vánoční svátky můžeme prožívat s Vámi jako Vaši zástupci při správě věcí veřejných. Nesmírně si toho vážíme.

Řadu z Vás však možná napadlo, co se změní na radnici se začátkem nového volebního období. Z celostátního pohledu

Na dvojce vítězí tradice

jste už jistě unaveni tím, že jedna vláda prosadila něco, co druhá zase zruší. Možná máte dokonce obavy. Obavy, aby nezanklo to, co dělá dvojku dvojkou. ODS Praha 2 Vás chce ujistit, že je mít nemusíte. V radě městské části budeme pracovat tak, aby veškeré naše dobré nápady, které v minulosti našly uplatnění, byly i nadále rozvíjeny.

Mezi seniory je oblíbený klub Dvojka pro seniory. Nyní má již kolem 1700 členů a věříme, že jejich počet bude i nadále stoupat. Každý senior, který je občanem Prahy 2, může do klubu vstoupit a účastnit se všech programů, které klub nabízí. Dlouholetí členové se mohou těšit na překvapení. Všichni budou moci sledovat naše snahy o rozšíření činnosti klubu,

proto, že si seniory zaslouží naši pomoc a ochranu, ale i proto, že většinu svého života prožili v době nesvobody a současná generace v produktivním věku by k nim očekávané měla cítit jakýsi dluh.

V nové radě naší městské části má sociální oblast na starosti radní za ODS Alexandra Udženija. Což pro občany, kteří budou potřebovat pomoc, neznamená riziko, ale výhodu. Pravicová sociální politika je schopná a funguje právě tam, kde je pomoci nejvíce potřeba, a neplýtvá penězi na úkor těch, kterým se životní situace zhoršila, protože měli prostě smůlu, a i přes její příchod se snaží situaci řešit.

Na paní starostku jste si již zvykli a oblibili jste si ji. I díky Vám má možnost pokračovat v činnostech, které z dvojky udělaly nejlepší adresu v rámci městských částí v Praze. Jejím hlavním úkolem zůstává komunikace s Vámi. Nově má na starost podporu podnikání na dvojce a nadále chce dělat vše pro to, aby byl každý podnikatel pyšný, že má svou živnost právě na Praze 2. Úřad MČ Praha 2 minulý měsíc získal již potřetí ocenění týdeníku Ekonom „Město pro byznys“.

Seniory slavní významné životní jubileum, pokud budou mít zájem, nepřijdou o gratulaci od paní starostky či jiného zástupce radnice, jen nám musí sdělit své osobní údaje, pokud je nemá například klub Dvojka pro seniory. Pokud tedy máte o setkání s gratulací zájem nebo je mezi Vašími blízkými někdo, komu by udělalo radost, budeme rádi, když

se obrátíte na Úřad městské části Praha 2.

Ani dosavadní nájemci obecních bytů nemusí mít obavy z jakýchkoliv změn v jejich bytové situaci. Sociální bytová politika se nemění a její případné úpravy stávající nájemce nepoškodí.

Bytový fond bude díky jeho menšímu objemu v budoucnu možno spravovat lépe a s větší důsledností, a to i s pomocí nájemců, kteří o to budou mít zájem.

Věříme, že toho v koalici prosadíme mnohem více. Vaše podpora, spolupráce a pochopení pro naše kroky jsou důležité nejen ve volbách, ale i po celý následující čas. Spolu s Vámi se těšíme na vše dobré, co Prahu 2 čeká nejen v novém roce, ale také v novém volebním období.

K dispozici Vám nejsou jen zvolení zastupitelé za ODS, ale rovněž ostatní členové, kteří se podílejí na činnosti komisi a výborů městské části. Kontakty na nás najdete na webových stránkách <http://www.odspraha2.cz/> a sociálních sítích <https://www.facebook.com/zijeme-dvojkou.cz>.

Perchta - její úkolem bylo dohlížet na dodržování adventního půstu

Odpoledne potom chodily Barborky, které vyzývaly děti k modlení, šlehaly metlou do oken a dveří a rozdávaly sladkosti.

5. prosince strašila děti Perchta pohružkami, že jim za nestřídmým rozpáření břicha o vycpe ho hrachovinou.

Svatý Mikuláš procházel pražskými ulicemi nejen v doprovodu čerta a anděla, ale i dalších postav, jako např. žida, smrtky, vojáka, turka nebo masek zvířat.

Na nás ten večer čeká výborná tyrolská večere s pravou slavnostní atmosférou, tak jak si právem 1. vánoční svátek zaslouží.

Ráda bych všem čtenářům našich novin touto cestou popřála krásné Vánoce plné štěstí, zdraví a lásky.

JAROSLAV PETRÁŠEK

Po mnoho let jsme se v poledne na Štědrý den scházeli u stolu k jahodové polévce. Asi proto, aby alespoň někdo z nás uviděl zlaté prasátko. Jahodová zmrzlina bývala z ovocného baru na Václavském náměstí, přidal se jahodový kompot povařený s trochou škrobu. A do polévky dětské piškoty.

Tuto tradici, pokud si vzpomínám, jsme dodrželi i v roce 1989. Jen jsme neměli vůbec čas ani pomýšlení na nákup dárků. Každé ráno, snad už od 21. listopadu 1989, jsme se s nadějí dívali k televizní věži na Žižkově, kde vláda osvětlená československá vlajka, i po celý advent. Byl to pro nás i pro naše děti příslib jiného života v následujících letech. A snad se i vyplnil.

Vánoce u Petrášků

BOHUSLAV SVOBODA

Na Štědrý den dopoledne chodím na procházku na starý Spořilov, kde jsem prožil dětství. Projdu jednotlivé ulice, dojdou až do Krčské-ho lesa a připomínám si tu dobu svých dětských Vánoc. Chodívali jsme tudy s otcem a nyní chodím já jako otec se svými dětmi.

Další naše rodinná tradice spočívá v tom, že muži členové rodiny v poledne obírají rybi hlavy, které se vaří ve vánoční polévce. Na Boží hod vánoční se schází celá naše rodina se všemi dětmi u mé sestry Vladany, kde poobědváme kachnu s nádivkou přesně takovou, jako dělávala naše maminka.

13. prosince trestala zlobivé děti Lucie a hodným nadělovala do punčoch. Kromě Lucie jezdil se svým vozíkem plným koudele po ulicích Žber. Děti strašili, ale jejich otčům naléval horkou medovinu.

Okované děti

Večer 19. prosince se objevovali ve městě Klemperové. Ti tloukli kladivem do speciálních necek pobitých hřeby a hrozili dětem, že jim okovají nožky koňskými podkovami. Klemperu si zvali rodiče, aby naučil děti jíst i jídlo, které jim zrovna nevonnělo.

Předposlední postava, která dohlížela na zdárný vývoj dětí, byl Ruprecht v kožichu a s dřevěným mečem. Ten se zaměřil na prověření školních znalostí dětí a na oplátku jim sám zarecitoval nebo zazpíval. Jakékoli dary za své služby odmítal, snad jen s výjimkou kapky alkoholu.

21. prosince děsila děti Toma v bílém hávu s krvavými rukama, očima i ústy. Ty nejzlobivější děti byla prý připravena podříznout a vysát jim krev, ty hodné obdarovala.

Je určité škoda, že se tyto obyčejné nezačovaly do dnešní doby. Mnoho rodičů by jistě návštěvu nějaké té Perchty nebo Klempery uvítalo, a to nejen v prosinci.

Vánoční romantika na dvojce

Tak jako se nám zdá, že dříve byly Vánoce nějaké lepší, připadá našim rodičům, že za jejich dětství bylo o Vánocích více poezie, více sněhu a hlavně více klidu. Zajímavé je, že i naši předkové před sto lety měli pocit, že o nějakých 30, 40 let dříve byly Vánoce v Praze docela jiná a krásnější.

„MARRÓNÍ ARROSTITI PEEČENÉ KAŠTANY!“

Vzpomínali na ty spousty bílého sněhu, které tehdy nebylo možno všechny odklidit, a tak se prohrobovaly při přechodu přes ulice. Po ulicích samozřejmě nejezdily žádné tramvaje ani auta, jen drožkáři vyměnili vozy za saně. Kdo si chtěl užít předvánoční atmosféru, vyrazil na vánoční trhy. Cestou si od kaštanáře v Palackého (Anglické) ulici koupil pro zahřátí pár pečených „marónů“ do kapes nebo do štuců. Kromě pečených kaštanů vonělo ve vzduchu i čerstvě nařezané dříví na topení a zároveň trochu páchnul hnůj, kterým se „zateplovají“ kašny, aby v nich nezamrzla voda. Stánky na trhu byly plné tureckého medu, perníků, švestkových kominků, ale také mikulášských metel, pozlacených ořechů, loutek nebo papírových divadel-lek za dva šestáky. Tou dobou se také záhadně ztrácely černé kočky. Kozířky čertů na stáncích je pak nápadně připomínaly! Na trhu ale byly k vidění i různé divy od voskových kabinetů, mechanických modelů dolů, živých tuleňů až po mořské panny, zaručené pravé. Jarmareční zpěváci zde zpívali své srdceryvné morytáty doprovázené obrazy na plátně. Zajímavé je, že lidé už tehdy respektovali autorská práva a písničkáři si (samozřejmě jen texty) od zpěváků za pár krejcarů kupovali.

SVÁTKY OBCHODNÍKŮ

Našli by se i jiné podobnosti s dnešní dobou. I ve staré Praze obchodníci nabízeli vánoční zboží ještě dříve, než začal prosinec. Doba předvánoční byla pro ně hlavním zdrojem výdělku a snažili se ji využít co nejvíce. A rozhodně tehdy nechodili spát „se slepicemi“, jak bychom si mohli myslet. Obchod byl otevřen třeba do deseti večer a potom teprve nastalo vážení a balení zboží na další den. To vše pochopitelně bez elektřiny, v chabém světle svíček, olejových nebo přímlepších plynových lamp. Už tehdy byli také obchodníci zvyklí dávat stálým zákazníkům dárky za věrnost, například v podobě vánočky nebo lahvičky punče. 23. prosince některé hospůdky rozdávaly štamgastům mladinku (teplé pivo), která byla výborná pro přípravu kapra na černo.

Hokynáři v uličkách pod Vyšehradem i jinde často v obchodě vystavovali ješičky. Na jejich pozadí se pak hrávala loutková představení, někdy s touto kulísoi ani nesouvisející.

Na opravdu pěkné ješičky se pak obyvatelé Vinohrad a Nového Města mohli zajít podívat do kostela ke sv. Štěpánu, sv. Apolináři nebo do Emauz, kde měli betlém obzvlášť pěkně osvětlený.

Dříví na otop, ale i vánoční stroměčky, kupovali kdysi obyvatelé Prahy 2 od Podskaláků.

Stromky se zdobily doma vyráběnými ozdobami a sladkostmi a pro kapry se chodilo například do Hálkovy (Londýnské) ulice na Vinohradech.

Kdybychom chtěli rozsoudit, která doba byla ta nejlepší, museli bychom si asi trochu zacesťovat časem. Možná byly Vánoce dříve romantičtější a malebnější, ale určité to s přípravami na ně neměli naši předkové jednoduché.

Nahlédněte k nám...

Jana Černochová při otevření vánočních trhů na nám. Míru

JANA ČERNOCHOVÁ

Jako starostka jsem v adventním čase zavedla tradiční rozlévání polévky na náměstí Míru a jsem velmi ráda, že se tato tradice ujala a chodí stále více lidí. Štědrý den si neumím představit bez půlnoční mše ve sv. Ludmíle, kde si užívám Rybovu mši i atmosféru rozjímání.

Na Štědrý den dodržujeme půst a k večeri se podává ryba a bramborový salát. Kromě rybi polévky vaří maminka ještě jednu, staropolskou houbovo-smetanovou. Táta je vášnivý rybář, takže vedle kapra se u nás občas podává obalovaný candát nebo treska. Před samotným jídlem si rozdělujeme hostii a žehnáme si, tradičně máme prostřeno o jeden talíř navíc, pro nečekaného hosta.

Jako dítě jsem několikrát slavila Vánoce u příbuzných v Polsku a v roce 1981, kdy byl vyhlášen výjimečný stav, vyplnili těsně po štedrovečerní večeři, u které nás sedělo asi 20, elektrický proud. Teta tehdy zapálila všechny svíčky, co měla doma, aby nám, dětem, nezakazila radost z rozbalování dárků, protože do rána bychom to nevydrželi.

Cím jsem starší, tím si také více uvědomuji to, že rodina musí držet spolu a vychytávat si, jak málo času máme na své rodiče. Letošní svátky budu slavit u nich, další den pojedeme k rodině sestry. A já si dám předsevzetí, že je všechny musím vidat častěji a užít si společných okamžiků.

Nám všem bych přála, abychom nepodléhali špatné náladě z politického vývoje v naší zemi i v okolním světě, mysleli na druhé a dokázali se alespoň o svátcích na chvíli zastavit, rozjít a být k sobě vlídní.

VÁCLAV VONDRÁŠEK

Představte si, že se Vánoce slavily i v roce 1980. Důkazem toho je černobílá fotografie, na které jsem s tehdy roční dcerou před vánočním stromkem.

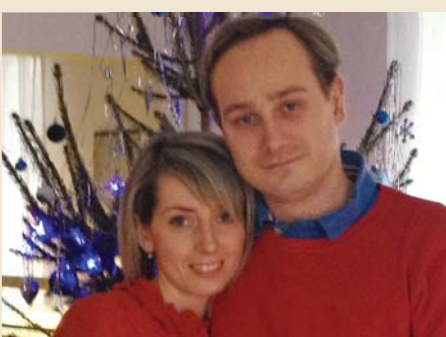

Vánoce u Vondrášků před 34 lety

JAN RECMAN

Vánoce jsou pro mě nejhezčím svátkem roku. Moc se těším na návštěvy rodiny během svátků, společnou pohodu a neustálé uduškování všech dobrot, které si připravíme. Cím je ale člověk starší, tím více se z Vánoc vytrácí to záračné kouzlo, které jsme cítili jako děti. Atmosféru Vánoc prožívají hlavně ony a nám dospělým dopřávají možnost sdílet jejich nadšení s nimi. Proto se na tyto Vánoce těším dvakrát víc, jelikož to budou mé první Vánoce s naší právě narozenou holčičkou. Krájení jablíčka, lití oliva a posuštění skořápek se svíčkami v lávuru tak bude mít zase kouzelnou jiskru jako dřív.

Přestože u přátel ochutnám mnoho rodinných specialit, stále je mým jasným favoritem i o Vánocích řízek s bramborovým salátem.

Jan Recman s manželkou

po všem tom jídle a sezení u televize pár týdnů snažím jíst zdravě a občas si protáhnout své zlenivělé tělo.

ALEXANDRA UDŽENIJA

Od té doby, co máme děti, se naše Vánoce točí pouze kolem nich. Děláme vše pro to, aby Štědrý den byl pro ně výjimečný a plný očekávání dárků, které přinese Ježíšek. Trochu jsme upravili i jídelníček při štedrovečerní večeři a k rybi polévce, smaženému kapru s bramborovým salátem, jsme přidali kuřecí řízeky a opečené brambůrky právě pro děti. S manželem jsme měli tradici, že jsme s přáteli chodili na Štědrý den na oběd na šneky, ale tato naše tradice před 10 lety skončila, když se nám narodila první dcera. Můj manžel jako správný katolík a Chorvat na Štědrý den drží půst a zdobí s dětmi stromček. U štedrovečerní večeře se sejde celá rodina včetně našich rodičů, mojí sestry, manželova bratra a naší milované babičky. Již pátým rokem s dětmi odjíždíme na Boží hod do Rakouska, kde

Vánoce s dětmi u Alexandry Udženija

S mojí ženou se každý rok přeme, zda k štedrovečerní večeři patří hrachová nebo čočková polévka. Já tvrdím, že hrachová, ale nakonec máme vždy čočkovou.

Za mé novoroční předsevzetí lze považovat to, že se po Vánocích

Žijeme dvojkou

Navštivte nás na naší nové facebookové stránce. Stránka pro všechny, kteří žijí, pracují či se zajímají o dění v Praze 2.

Vánoční kvíz

1. Do kolika kostelů či kaplí můžete na Praze 2 o Vánocích zajít na mši, případně na jesličky?

- a) do 12
b) do 18
c) do 23

2. Kam si mohly naše prababičky před sto lety zajít pro vyhlášené Maceškovy uzeniny?

- a) do Jungmannovy ulice
b) do Fochovy ulice
c) na Vinohradskou třídu

3. Kdo vytvořil první betlém?

- a) sv. František z Assisi
b) moravský řezbář Matěj Švec
c) stříbrník Abraham Porter z Augsburgu

4. Co nemohli dělat naši předkové během adventu?

- a) jíst pečivo
b) mít svatbu
c) chodit do kostela

5. Kolik měřila nejdelší česká prskavka?

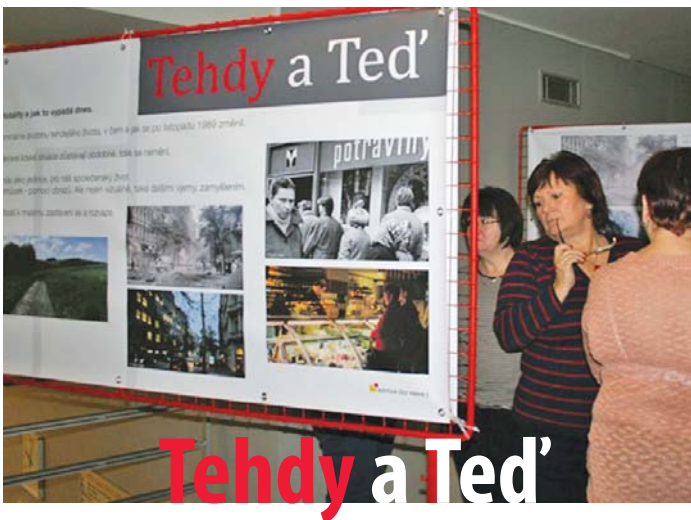
- a) 0,5 metru
b) 1 metr
c) 2,5 metru

6. Víte, co znamená slovo advent?

- a) příchod (z latinského adventus)
b) vydávání (z italského ad venture)
c) dobrodružství (z anglického adventure)

7. Komu se říkalo Štědroň?

- a) už od 15. století všem hodným bohatým lidem, kteří o Vánocích obdarovávají méně bohaté
b) Mikuláši na západní Moravě
c) je to pouze jméno známého českého zpěváka Jiřího Štědrone, s tradicí Vánoc nemá nic společného

Život před a po listopadu '89

Fotografickou výstavu s názvem „25 obrazů – Tehdy a Ted“ uspořádala k 25. výročí sametové revoluce městská část Praha 2 ve spolupráci s občanským sdružením Bez komunistů.cz. Můžete ji zhlédnout až do konce roku ve výstavních prostorách ÚMČ Praha 2 (nám. Míru – 1. patro).

„Tato výstava chce připomenout věci, které jsme rychle a rádi zapomněli. Připomíná, jak vypadala Praha před čtvrt stoletím, ukazuje šed, chátrání, všudypřítomnou propagandu a nízký životní standard socialistického 'ráje'. Připomíná, že přes všechny potíže a těžkosti žijeme teď v barevnějším, otevřeném a pestrém světě. Budme za to vděční,“ uvedla starostka Prahy 2 Jana Černochová při vernisáži výstavy, která se konala 25. listopadu 2014 v 10:00 hodin ve výstavních prostorech vinohradské radnice.

Výstavní projekt je putovní – v příštím roce bude k vidění v budově Českého rozhlasu či v Novoměstské radnici, chystá se rovněž jeho využití v základních školách Prahy 2.

S dětmi na jesličky

KOSTEL SV. IGNÁCE, Karlovo náměstí

24. 12. 2014–2. 2. 2015 | 07:00–17:30 - Rozsáhlý vyřezávaný betlém vytvořený od kutnohorského řezbáře Františka Charvátka z pol. 20. stol.

KOSTEL PANNY MARIE A SV. JERONÝMA, Emauzy

24. 12. 2014–11. 1. 2015 - Emauzský betlém je umístěn v opatském kostele a je volně přístupný v době bohoslužeb. Postavy betlému jsou v životní velikosti.

BAZILIKA SV. PETRA A PAVLA, Vyšehrad

25., 26., 28. 12. 2014; 1., 6. 1. 2015 | 10:00–18:00
Vyřezávaný betlém v životní velikosti.

KOSTEL SV. LUDMILY, náměstí Míru

24. 12. 2014 | 17:30–18.00
25. a 26. 12. 2014 | 12.00–16.00
27.- 31. 12. 2014 | 15.30–16.30
Rozměrný dřevěný betlém s velkým počtem drobnějších figur.

Dovolují si Vás pozvat k aktivní účasti při

Zpívání koled se zastupiteli před kostelem sv. Ludmily

které se bude konat

v neděli 21. prosince 2014 od 15.00 hodin
na náměstí Míru před kostelem sv. Ludmily.

V přestávce budou vylosovány a odměněny tři děti, které vytvořily vánoční ozdobu při druhé adventní neděli.

Mgr. Jana Černochová
starostka

Správně odpovědi
1b / 2a (Jd o různé názvy stejné ulice,
platí ten z r. 1914) / 3a / 4b / 5c / 6a / 7b

Kulturní tipy

Výstavy a trhy

Česká hračka a řemeslo, adventní prodejní trh | 13.–14. 12. 2014, Novoměstská radnice

Koncerty

Česká mše vánoční, J. J. Ryba | 20. 12. 2014, Novoměstská radnice
Vánoční koncert, Ivana Korolová | 20. 12. 2014, La Loca Music Bar

Akce

Vánoční tango veselice | 13. 12. 2014, Dance Union Club

Kam v Praze 2 na půlnoční mši?

KOSTEL PANNY MARIE A SV. JERONÝMA (EMAUZY)

Vyšehradská 49/320, Praha 2

24. 12. 2014 | 22.00 - Mše svatá

KOSTEL SV. VÁCLAVA

Na Zderaze, Resslova 6, Praha 2

24. 12. 2014 | 23.00 – Štědrovečerní bohoslužba se zpěvy

VYŠEHRAD, BAZILIKA SV. PETRA A PAVLA

K Rotundě 10, Praha 2

24. 12. 2014 | 24.00 - Půlnoční mše svatá

KOSTEL SV. IGNÁCE

Ječná 2, Praha 2

24. 12. 2014 | 16.00 – Vánoční bohoslužba (pro rodiny s dětmi)
24. 12. 2014 | 24.00 - Půlnoční mše svatá s lidovými zpěvy

KOSTEL PANNY MARIE A SV. KARLA VELIKÉHO

Ke Karlovu 453/1, Praha 2 – Nové Město

24. 12. 2014 | 16.00 - Mše svatá

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

Korunní, Praha 2

24. 12. 2014 | 15.00 – Štědrovečerní ztišení v kostele

LUKÁŠ HES

Na Štědrý den chodíme s rodinou a přáteli na procházku na Pražský hrad, k obědu si dáme šneky a pak už chvátáme domů dobalovat poslední dárky. Když nám Ježíšek večer přinese dárky, tak je počítáme, abychom zjistili, kdo byl letos nejhodnější.

Předpokládám, že i letos nás během příprav čeká každoroční bouřlivá diskuse, jestli má být v bramborovém salátu majonéza light nebo její normální verze. Jinak, kromě zmíněných šneků, jíme na Štědrý večer tradiční česká jídla.

Co se týká dárků, muž jakéhokoli věku ví, že se počítají jen „tvrdé“ dárky. Od modelů aut až po stavebnice. Hlavně ne ponožky!

Moje první Vánoce byly ty roku 1989, prožil jsem je ale ještě v prenatálním stadiu, a tak se přiznám, že si z nich příliš mnoho nepamatuji, ale jistě měly na můj pozdější vývoj pozitivní vliv.

Jelikož si různá předsevzetí dávám a neplním již v průběhu roku, tak už mi na Nový rok žádná nezbývají.

Lukáš Hes u Baltského moře

A moje přání do roku 2015 zní: Rozvíjíme dvojku alespoň tak, jako doposud a ať je stále příjemnějším místem pro život.

JAN KORSESKA

O Vánocích tradičně chodíváme s přáteli z Pohořelce na Klárov. Popijeme svažené víno a na nádvoří Pražského hradu si zazpíváme koledy. Rádi také zajdeme ke sv. Ignáci na jesličky. Vánoční procházky jsou předzvěstí mého každoročního předsevzetí, že zhubnu a budu se více hýbat.

Dříve byly Vánoce více v klidu a pohodě, lidé na sebe měli čas a pod stroměčkem udělala radost i maličkost. V současné době je to spíše svátek komerce, nákupů a shonu. Poté si všichni sedneme ke stolu, tváříme se jako spokojení lidé a koukáme na hromady dárků, které jsou někdy i nesmyslné.

Pro mne vánoční dárky nejsou důležité. Myslím, že mám vše, co k životu potřebuji, spokojenou rodinu a spoustu dobrých přátel.

Sobě i všem přeji, abychom se těšili přiměřenému zdraví a byli na sebe hodní.

ELIŠKA ZEMANOVÁ

Od té doby, co jsem svůj život spojila s Prahou 2, se mou tradicí stalo zpívání koled před kostelem sv. Ludmily. A to i přesto, že si myslím, že zpívat neumím. Nikdy také nevynechám půlnoční mši. Co se týká štědrovečerní večeře, jako konzervativce si nedovedu představit experimentování a výměnu kapra za řízek. Celý rok se těším na kopec bramborového salátu, který musím míchat málem v lavoru, jak je ho hodně. Přemíra snědeného salátu pak vede k různým předsevzetím. Přestože vím, že nejspíše v únoru se mé předsevzetí rozplyne, stejně si to neodpustím a nějaké si dám.

Jedny z prvních Vánoc, na které si vzpomínám, jsou ty v roce 1989. Ve svých pěti letech jsem ještě neměla rozum z nastávajících změn, ale ochotně jsem pokřikovala: „Jakeše do koše!“

Nejlepším ze všech dárků je pro mě setkání s lidmi, které mám

Jan Vaněk a Eliška Zemanová na každoročním zpívání koled na schodech před kostelem sv. Ludmily

ráda. Přeji jim i sobě, abychom dokázali spatřovat krásu a dobro ve věcech, na kterých nám záleží. A naši dvojce přeji dobré vedení a krásu míst, která nám nabízí.

JAN VANĚK

K našemu adventu patří pravidelně pořízení adventního věnce, pečení vánočního cukroví, procházka vánočními trhy a zpívání koled před sv. Ludmilou. Na Štědrý večer připravujeme kromě vánoční klasiky kapra s bramborovým salátem i kuřecí řízky a lososa, takže každý člen rodiny si vychutná to své.

Překvapení pod stroměčkem nemám moc rád, takže se raději na dárcích s Ježíškem předem domluví. Poslední překvapení jsem dostal asi ve třinácti letech, vzpomínám si, že právě o těch Vánocích nosili všichni trikolóru a měli obzvláště dobrou náladu.

Všem přeji do příštího roku hodně štěstí a ještě více zdraví.